

Békeharang.

A PÜSPÖKI METODISTA EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

VIII. évfolyam.

Budapest, 1917 Február hó 1.

3. szám.

Az élet útjára. Jan. 3. 24. 30, 36.

Egykor Keresztelő János tanítványai vitalkozásba bocsájtkoztak a néppel Jézus személye végett. Senki sem volt még tisztában vele, hogy ki is ez az új tanító és milyen céljai vannak. Így fordultak e tanítványok mesterükhöz, meg lévén győződve, hogy ő biztosat tud róla. Ezt az alkalmat használta fel Keresztelő János, hogy Jézusról nyilatkozzon. És e nyilatkozatában taláink életünk útjára néhány igazságot.

324 Az egyik alapigazságot e szavakban adja János: „Az ember semmit sem vehet, hanem ha a mennyből adatott neki.” Az élet küzdelmeiben aligha nyugtathatna meg minket valamely kijelentés úgy mint e mondás. Különösen ma, mikor e rettenetes világháborúban oly sokat kell szenvednünk, oly sok igazságtalanságot eltűrünk. Mikor látjuk, hogy az igazak száma mennyire elapad és sokszor éppen a gonosz aratja a legnagyobb diadalokat. „Az ember semmit sem vehet”, ez azt jelenti, hogy az Isten engedelme nélkül még a gonosz sem jut zsákmányához. Hogyha néha úgy tűnik elő, mintha egyeseknek sikerülne felebarátaik kárán meggazdagodni, úgy az lehet, hogy úgy is van, de mi mégsem tehetünk róla. És ha szomorúak is vagyunk miatta, még sem szükséges lelki egyensúlyunkat elveszítenünk, hiszen Isten engedelme nélkül nem tehette. És miért enged meg Isten ilyesvalamit, kérde? Azért, mert az embernek meg van szabad akarata választani a jó és a gonosz között. De mert ez a képessége meg van, azért felelős is cselekedeteiért. Isten egykor nemcsak minden cselekedetet, de minden szót, sőt gondolatot is számon kér majd tőlünk. És ha te nyugodtan oltúrod az igazságtalanságokat a világban a Jézusért, úgy tudd meg, hogy Isten nem engedi meg, hogy elmerülj e háborgó tengerben, hanem diadalra segít küzdelmeidben.

De másrészt éppen e küzdelmek, melyekben meg kell állnunk helyünket, segítenek minket a tökéletességre. Az arany a tűzben tisztul meg, a követ pedig más keményebb követ tesz fényessé. Így a harcban való kitartás által jutunk Isten közelsé-

gébe. Nyugodjunk meg: „Senki sem vehet semmit, hanem ha a mennyből adatott neki.”

De alkalmazhatjuk ezt a lelki adományokra is. Vannak emberek, akik zúgolódnak az Isten országában is észlelhető különbségek miatt. E szavak megnyugtathatnak bennünket. Isten ad és vesz el, az Ő jóakarata szerint. A Mindentudó lát egyedül mindent és csak Ő rendezheti be életünk úgy, hogy el ne vesszünk, hanem az örök életre eljussunk. Tehát, ha azt gondold, hogy Neked nem jutott ki a jóból annyi, mint felebarátodnak, ne zúgolódj miatta. Bizonyos lehetsz fölöle, hogy Isten minden jóban részesít Téged is, hacsak ártalmadra nincsen. Ezért kell megvonni a Mindenhatónak olykor valamit tőlünk, nehogy ártalmunkra legyen. Bizzunk Őbenne, aki mindent lát és mindent tud és aki boldogságunkat, üdvösségünket munkálja.

A másik alapigazságot e szavakban adja János:

330 „Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállanom.” E mondásban mintha megadná János életünk célját. Elsősorban persze Jézusra és önmagára gondolta. De ha megfontoljuk e mondás mély igazságát saját magunkra és Jézusunkra is vonatkozathatjuk. Ha ezt tesszük, sok nehezét elviselhetővé tehetünk életünkben. Életünk célja, hogy Jézus dicsőségét öregbítsük a világban. Ez persze nem történhetik a magunk megaláztatása nélkül. A tűrésben, szenvedésben van meg legjobb alkalmunk Üdvözítőnk dicsőítésre. Hiszen ezt Ő a legnagyobb példával előélte nekünk. Ő, aki még a keresztfán is tudott könyörögni azokért, akik keresztre verték, valóban megmutatta nekünk hogyan kell felhasználnunk életünket mások javára, az Ő dicsőségére. Ez tulajdonképpen egy. Aki felebarátjának él krisztusi szeretetben, az dicsőíti igazán a Megtartót. És amint Jézus élete feladatául tekintette a szolgálatot, úgy nekünk is erre kell törekednünk. Szeretletben kell egymást szolgálunk. Aki magát feláldozza, aki semmivé tud lenni, felebarátjáért, az értette meg igazán, hogy miben rejlik az ember feladata és az rálépett arra az útra, amely a földi és örök boldogságra vezet.

Amit eddig hallottunk, arra bizonyára

3. 36 azt fogjuk mondani, hogy ez mind szépnek szép és jónak jó, de ember legyen, aki meg is tartja, aki hajlandó életét ez elvek szerint berendezni. Könnyebb ugyanis ilyen igazságokat kimondani meg leírni, mint a mindennapi életbe átültetni. Ezért van szükségünk János harmadik mondására: „Aki hisz a Fiúban örök élete van.” Erre az örök életre van ugyanis szükségünk, ha a két fenti alapigazság szerint akarjuk berendezni életünket: Az érzéki ember úgyis képtelen erre. Boldogságnak tetszenek neki a lelki ember cselekedetei. Csupán annak lesz ereje Krisztus önmegtágadással teljes útjára lépni, akinek örök étete van Figyeljünk a kifejezésre. Nem örök élet *e lesz*, hanem *van*. Már itt e küzdelemteljes életben kell megkezdennünk az örök életet élni. A bűnös élet nem lehet örök élet. A krisztusi szeretetben viselt élet el nem mulhat. Tehát mielőtt megkísérelnők gyakorolni az életben a Szentírás tanításait, forduljunk *hitben* az Üdvözítőhöz. Ő nem csak megbocsátja bűneinket, hanem meg is szabadít bennünket a bűn hatalmától, amely minden áron igájában akar megtartani bennünket. Ezután kezdődik meg az örök élet Jézus szeretetében. Nem fog akkor már semmi nehezünkre esni, mert mindenben a mi szerető jó Atyánk üdvös utait fogjuk felismerni. A nehézségek csak acélozni fogják erőnket.

Elmélkedjünk Keresztelő János három mondásáról és felfogjuk ismerni, mily hasznosak azok a mai küzdelemteljes életünkben. A nehézségek tova tűnnek, ha hitben Üdvözítőnkre tekintünk, aki az Ő végtelen szeretetében életét áldozta fel érettünk.

A 4.-ik téli konferencia sorrendje:

Vasárnap febr. 18. d. e. $\frac{1}{2}$ 10 órakor: Prédikáció és Úrvacsora: Melle Otto, este $\frac{1}{2}$ 7 órakor: Énekes ünnepély.

Hétfőn febr. 19. d. e. $\frac{1}{2}$ 10 órakor: Bibliamagyarázat: Rom. 5. 1—11. Melle Otto, d. u. $\frac{1}{2}$ 3 órakor: Bibliamagyarázat Rom. 5, 12—21. Jakob János, este $\frac{1}{2}$ 7 órakor: Evangelizáció: Jakob János.

Kedd febr. 20. d. e. $\frac{1}{2}$ 10 órakor: Bibliamagyarázat: Rom. 6, 1—11. Sebele György, d. u. $\frac{1}{2}$ 3 órakor: Bibliamagyarázat: Rom. 6, 12—23. Kuszli Márk, este $\frac{1}{2}$ 7 órakor: Evangelizáció: Sebele György.

A vasárnapi iskolai vezetők konferenciája Újverbáson.

Szerdán febr. 21.-én.

D. e. $\frac{1}{2}$ 10 órakor: A vasárnapi iskolai tanító és az osztálya: Riedinger Pál.

D. u. 3 órakor: A vasárnapi iskolai tanító az ő egyéni üdvéletében: Sebele György.

Este 7 órakor: A vasárnapi iskolai tanító és a bibliája: Melle Ottó.

Szerkesztői rovat.

A negyedik téli konferenciánkat, mint ismeretes Szenttamáson febr. hó 18—20-ig tartjuk meg. Örömmel közöljük, hogy kedves Szuperintendensünk Dr. Melle is részt vesz a konferencián. Mint a programmon olvasható Dr. Melle ünnepi beszéddel és a szent Úrvacsorának kiosztásával nyitja meg a konferenciát vasárnap reggel. Estére ünnepélyt rendez a szenttamási gyülekezetünk, amelyre reméljük sokan eljönnek barátaink közül. Hétfőn kezdjük meg Pál apostolnak a Rómabeliekhez írt levelének 5. és 6. részének megbeszélését. Igen ajánljuk e két bibliai résznek olvasgatását, hogy a konferencián annál könnyebben követhessük a magyarázatokat. Kérjük az Urat buzgó fohászainkban, hogy áldja meg gazdagon konferenciánkat. — A vidéki vendégeket szeretettel kérjük sziveskedjenek részvételüket Kuszli Márk hitszónok úrnál idejében bejelenteni, hogy ellátásukról gondoskodhasson.

Verbáson febr. 21.-én vasárnapi iskolai vezetők számára lesz konferencia. A sorrend szintén e számban más helyen található. Erre az alkalomra mindazokat szívélyesen meghívjuk, akik a vasárnapi iskola iránt érdeklődnek. Emlékezzünk meg könyörgéseinkben e fontos napról is!

Mai képünkkel bizonyára nagy örömet szerzünk k. olvasóinknak. Szép emlékül fogjuk megőrizni e számot, amelyben szeretett királyunkat és királynénkat koronájukkal fejükön és koronázási diszruhájukban mindenkor megtekinthetjük.

Egy iszákos asszony megtérésének története.

Osend uralkodott a kis házikóban és a fáradt férjnek végre volt egy kis pihenője. Ma kissé korábban tért haza, mint máskor. Mikor a szobába lépett gyermekeit éhesen és félelmükben sirva, találta. Az „anya“

mint egy tuskó, úgy feküdt a díványon, éppen úgy, ahogy odavetette magát. A reggeli edények ugyan úgy álltak az asztalon, ahogy György látta azokat, mikor reggel eltávozott. Fáradtan és éhesen jött most haza és szemei könnybe lábadtak. De legyőzte magát és mosolygott gyermekei felé. „Csak hallgassatok“ vigasztalá gyermekeit, „csak ágyba fektetem anyát és azután vacsorázunk.“

Erős karjain ágyba vitte a részeg asszonyt és gondosan fektette párnáira; miután nehezen lélegzett a nyakán feloldozta a kendőt. Anélkül, hogy csak egy szóval is panaszkodott volna, ismét visszatért a lakószobába, rendet csinált és gyermekeinek vacsorát készített. Nem sokára már boldogan ültek az asztal körül és itták tejüket és vajjas kenyeret ettek hozzá.

Fekete György mindehhez hozzá volt

és rossz napokra vettem feleségül és csak eljön az idő, amikor a jó Isten mindent helyre hoz, amit az ördög elrontott.“

Ma este azonban a terhet alig bírta elviselni. Hányszor megbocsátott már eddig feleségének! Vajjon mindig újra megtegye-e, arra emlékezvén, hogy mi volt ő neki egykor? A gyermekek is megnőttek már és ilyen példa csak hátrányos lehetett rájuk nézve. És mult héten legjobb öltözet ruháját pálinkáért elzalogosította és neki órázni kellett a munkaidőn túl, hogy a ruháját kiválthassa. Most azonban alkalmasint újra elzalogosította a ruhát. Kívánhatja-e Isten tőle, hogy a végletekig megbocsásson neki?

Ekkor éppen az asztalon fekvő nyitott bibliára pillantott és olvasni kezdé, amint Péter az Urat kérdezte, hogy hányszor bo-

IV. Károly király és Zita királyné.

szokva, de mégis mindig újra szívébe vágott, hogy szerető felesége, aki egykor az egész környék legszebb leánya volt, így megfélemedezett önmagáról és a gyermekei iránti kötelességeiről, hogy immár semmire sem gondolt, csak arra, hogy az egész napot kocsmában töltsse el, míg végre ittasan haza tántorgott.

A következő napon aztán boldogtalan volt magaviselete miatt és férjét sirva kérte, hogy bocsásson meg neki. És ő megbocsátott, de az iszonyú vágy csakhamar magával ragadta az asszonyt újra és minden maradt a régiben. György barátai kérték és intették, hogy vigye gyermekeit egy férjes nővérehez, aki egy távoli városban lakott, hogy adjon feleségének egy bizonyos végkielégítést és adja be a válópert.

„Oh nem,“ mondá szomoruan, „én jó

csásson meg testvérenek, aki ellene vétkezett „Elég-e hétszer?“

Jézus mondá neki: „Nem hétszer, hanem hetvenszer hétszer.“

„Oh igen, Uram, mondá György, „Te megbocsátottad valamennyi bűnömet, mikor a keresztfán érettem meghaltál és én is megbocsátok neki mindaddig amíg Te nem szólsz öhozzá.“

Évek multak el azóta és György még mindig viselte keresztyét. Nagy vigaszul szolgáltak neki gyermekei, akik magukat átadták az Úrnak. Egész életét hűen és igazán az Úrnak szentelte György és csak arra törekedett, hogy élete által megnyerje feleségét Jézusnak. Ő maga csatlakozott egy hívő keresztyén közösséghez. Ekkor történt egy este, hogy az asszony a gyülekezet háza ajtaja elé került és egy kis ideig hallgató-

zött. Egész héten át sokat imádkoztak érte. György szemel a győzelembe vetett hittől sugároztak, mikor munkába ment. Könnyű léptein észlelhető volt, hogy szíve teljes volt reménységgel.

Odahaza ezalatt a dolgot nem is említette senki. De mikor a legközelebbi vasárnapon Feketéné kijelentette, hogy ő is elmegy a gyülekezetbe, egy erőteljes „Hála Istennek”-et a férj nem tudott elnyomni.

Mégis az ő és gyermekeinek hite még továbbra is próbára volt téve. Ugyanis az „anya” eltávozott, még mielőtt az imaórát megkezdték volna és odahaza Feketéné nem mondott egyebet, minthogy az ének tetszett neki. De a legközelebbi szerdán ismét férje oldalán ült a gyülekezetben. Ekkor egyszerre György egy reszkető kezet érzett a magában. „Véled-e, hogy engem Isten meg akar menteni?” kérdezte őt felesége. A szívem majd meghasad mind attól a szeretettől, amellyel irányomban viseltetel e számos év alatt. Ha gyalázva kikergettél volna házadból, azt könnyebben tudnám elviselni. És most azt hallom, hogy Isten még náladnál is jobban szeret engem. Oh, György, bocsáss még nekem.”

A férj imája még volt hallgatva most, midőn az egész család az Üdvözítő lábainál térdelt, hogy részint megmentessék magukat, részint pedig újra Istennek szenteljék magukat. A jelen voltak örömkönyveket sirtak és bűnbocsánatért esedeztek. Bár vártak imájuk meghallgattatására, mégis bántottak amiatt, hogy nem volt nagyobb bizalmuk Istenben, és nem imádkoztak büzgöbben barátjuk feleségéért.

Jó hét éve már ennek és Feketéné még mindig megmentett és boldog. Férje és leányai örülnek rajta, hogy életének most ily áldásos befolyása van másokra. És mindenki tiszteli és becsüli őt. Ezt Isten kegyelme művelte.

„Hát kívánom én a gonosznak halálát? mondja az Úr Isten; és nem inkább, hogy megtérjen útjáról és éljen?” Ezek. 18, 23.

II. Vilmos Császár beszédeiből.

Ha lépéseket akarunk tenni és dolgozni a köz javáért, úgy ezt mindig szem előtt kell tartanunk. Ezt tévén, bizonyára jó, ha néha a mult történelmébe elmélyedünk.

Őnök tudják, hogy én egész feladatomat és állásomat Istentől nyertnek fogom fel és hogy egy Magasabbtól elhívott vagyok, Akinek később valamikor számadással tartozom. Ezért biztosíthatom Önöket, hogy nem mulik el sem egy este, sem egy reggel népemért való imádság nélkül. 1891 febr. 20.

Elni aanyit jelent, mint dolgozni, dolgozni annyit, mint küzdeni, küzdeni annyit, mint nehézségek felett diadalmaskodni, és ezeket kölcsönös tisztelettel és kölcsönös segítséggel győzhetjük le, ha őket felülről utunkba tett próbaköveknek tekintjük. 1910. aug. 21.

Csupán példaadással munkálkodhatunk, azzal a példával és azzal a bizonyossággal, hogy az evangélium a szeretet evangéliuma valamennyi világtájon és hogy új gyümölcsöt terem. 1898 okt. 30.

A legjelentéktelenebb dolgokat is Isten intézi.

Jel 3, 22.

Egy öreg kocsmáros sokszor erősítgette, hogy őt soha senki rá nem fogja beszélni, hogy egy methodista prédikációt megballgasson. Mégis egyszer kíváncsisága rávette, hogy meghallgassa a methodisták szép énekeiket, melyekről sokat hallott. De ekkor újólag megerősíté fogadalmát egy esküvel, hogy a prédikációból egy szót sem akar meghallani. Az ének után a padra könyökölt és két kezével fülét befogta. Nemsokára azonban egy légy megjelent az orrán és megcsipte, úgy hogy kezével legyintenie kellett a légy felé. Ebben a pillanatban a lelkész éppen e szavakat mondotta: „Akinek van füle a hallásra az hallja.” Mint a villám, úgy hatottak ez igék reája és az egész prédikációt végig hallgatta. Ez őt alapos megtérésre indította. Később sokszor, dicsőítette Isten csodálatos útjait, mert őt egy légy kényseríté az evangélium meghallgatására.

Békeharang

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.
Előfizetési díj egész évre 1 korona. Porto külön.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

Megrendelések és pénzküldemények a következő címre intézendők:

Keresztény Könyvesház, Budapest
VI. Felsőerdősor 5.

Felölös szerkesztő: Jakab János, Újvidék
Jenőherceg-utca 5.

Kiadó: „Keresztény Könyvesház” k. f. Szöv.